Cami Ve Mescitlerimiz
Gönderen Kadir Hatipoglu - Mayıs 30 2020 18:53:14

Rabbine en yakın olduğu hal secde halidir. İşte bu sebeple secdede çok dua etmeye bakın!” (Nesâî, “Tatbik”, 78).
            İçinde Allah’a ibadet edilen her yere mescit denilmiştir.
            “Cami” terimi başlangıçta sadece Cuma namazı kılınan büyük mescitler için kullanılmış olan “el-mescidü’l-cami (cemaati toplayan mescit)” tamlamasından kısaltılarak alınmıştır. Ancak halk arasında mahallelerdeki küçük ibadet yerlerine mescit, daha büyük olanlarına ise cami denilmektedir.   Allah’a inananları, tevhid kubbesi altında ve Allah’ın birliği etrafında toplayan camilerimiz, aynı zamanda birlik ve beraberliğimizin oluştuğu, kardeşlik ruhunun olgunlaştığı ilim ve irfan yuvalarıdır. Dil, renk, ırk ve kültür farkı gözetilmeksizin milyonlarca insan, her gün camilere girer ve omuz omuza saf tutarlar. Bu sebeple camilerimiz gururun ve kibirin olmadığı ulvi mekânlardır. Camilerimiz asırlardır sadece ibadet yerleri olmakla kalmamış, eğitim ve öğretimin yapıldığı, insanlara dinî ve ahlaki konuların anlatıldığı ve alçak gönüllülüğün uygulandığı yerler hâline gelmiştir.
            Müslümanlar arasında ve Türk-İslam tarihinde önemli bir yeri bulunan camilerin inşası asr-ı saadet döneminde başlamıştır. Allah Resûlü (s.a.s), Mekke’den Medine’ye hicret ederken, daha Medine’ye varmadan Kuba mevkiinde hemen bir mescit yaptırmış; Medine’ye geldikten sonra da kendisi de bizzat kerpiç taşıyarak, Mescid-i Nebevi’yi vücuda getirmiştir. Peygamberimizin inşa ettiği Mescid-i Nebevi, daha sonraki asırlarda yapılan tüm camilere örnek olmuştur. Tarihî seyir içerisinde Müslümanlar yerleşim yerlerine ilk iş olarak hemen bir cami yapmışlar ve camiler de onların Müslüman olduklarına delil ve işaret olmuştur.   İslam’ın ilk günlerinden itibaren Müslümanlar cami yapımına önem vermişler ve yaptıkları hayrın ebedî olması için yarışmışlardır. Cami yapmak, imanın ve dindarlığın göstergesidir. Camiler, Müslümanların Allah’a ibadet ettikleri yerlerdir. Yeryüzünün en şerefli yerleri olan camilere “Allah’ın evi” denilmektedir. Camiye ibadet için giden mümin, Allah’ın ziyaretçisi ve misafiri durumundadır. Ev sahibi, evine gelen misafirlerine ikramda bulunduğu gibi camiye giden müminlere de yüce Allah büyük mükâfatlar verecektir.
            Camileri yaşatmanın en iyi yolu, bu mübarek mekânları cemaatsiz bırakmamak, çevresini bir kültür merkezi hâline getirmektir. İslam cemaati kardeşlik, eşitlik, yardımlaşma ve karşılıklı fedakârlık üzerine kurulmuştur. Aralarında sınıflaşma, ırk ve bölge ayırımı yoktur. Aralarındaki birlik ve beraberliğin temel dayanağı ise Kur’an ve onu açıklayan sünnettir.
            Müslümanların en önemli günlerinden biri olan Cuma günlerinde camilerde hem ibadet yapılmakta, hem hutbeler verilmekte ve hem de anlatılan vaazlar ile insanlara gerek dinî ve gerekse toplumsal konularda bilgiler verilmektedir. Bu sebepledir ki camiler, eğitimin ve ibadetin birleştiği ilk ve tek kutsal mekânlardır. Camiler, hayata geçirildiği ilk günden itibaren sadece namaz kılmak için kullanılmamıştır. Bazen bir okulu, bazen meşveret yerini, bazen de açların doyurulduğu aş evi olarak

görev ifa etmiştir. Ayrıca camilerimizde günde beş defa olmak üzere okunan ve camilerin temsili olan ezanlarımız da, dinî ve milli bütünlüğümüzün ve bağımsızlığımızın numunesi ve teminatıdır.   Milli Şairimiz Mehmet Akif Ersoy ezanlarımızın önemi ile ilgili şunları söylüyor: “Bu ezanlar ki şehadetleri dinin temeli,   Ebedî yurdumun üstünde benim inlemeli!”   Kâbe’nin birer şubesi olarak nitelendirdiğimiz camilerimize olan ilgimiz ve sevgimiz, hiçbir zaman bitmemeli, bütün bir ömür boyu devam etmeli, camilerimiz birlik ve beraberliğimizin pekiştiği yerler hâline gelmelidir.   Hanif BURUN

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler